

۳. تبریز؛ ملی؛ شماره نسخه: ۲۷۸۳

آغاز: سبحان الله این چه گوهر گرانمایه و این چه اختر بلند پایه است الها توئی موجد و آن خدا xx که ایجاد کردی ز کن جمله را / توئی خالق و دیگران خلق تو xx توئی باقی و باقی در فنا؛ انجام: بر نامه نویس مطلب خویش xx مکتوب به از رسول ناطق شامل غزلیات، قصاید، رباعیات و چند مثنوی؛ خط: نستعلیق زیبا، کا: علی ابن میرزا محمد زمان خوئی، تا: ۱۲۴۸ق؛ پس از شش برگ مقدمه مشور و مسجع دیوان اشعار آغاز می شود؛ تملک: محمد حسن بن خداداد در ۱۲۸۰، غلامحسین بن محمد خان دنبلی در ذیحجه ۱۳۱۳؛ مهر: «عبده الراجی محمد حسن»؛ کاغذ: فرنگی، جلد: چرمی، ۱۸۷گ، ۱۴-۱۵ سطر، اندازه: ۲۱×۱۳سم [ف: ۲-۵۷۵]

۱. قم؛ مرعشی؛ شماره نسخه: ۱۰۶۹۸

آغاز: قال یدلح الامیر سیف الدوله: انا یعود من الصبابة مفرقا xx و لقاؤه للیین غاوره لقا حدود یکهزار و پانصد بیت در مدح سیف الدوله حمدانی و بعضی از شخصیت های بغداد و اغراض شعری دیگر و بدون ترتیب مخصوص گرد آورده شده است؛ خط: نسخ، کا: صالح النوسی الکاتب، تا: ۲۸ رجب ۱۰۳۰ق، جا: بولاق؛ تملک: مصطفی بن احمد برکات بدران؛ جلد: تیماج مشک، ۵۶گ، ۱۸ سطر، اندازه: ۲۰×۱۴سم [ف: ۲۷-۱۴۶]

۲. تهران؛ ادبیات؛ شماره نسخه: ۲۰ حکمت

خط: نسخ، بی کا، تا: ۱۶ رجب ۱۲۹۱ق؛ جلد: تیماج سرخ، قطع: ربعی [ف: ۲-۷۹]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۳۲۱-عکس

نسخه اصل: همان نسخه بالا [فیلها ف: ۳-۲۴۹]

۳. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۵۴۸۳

آغاز: بسمله. انا نعود من الصبابة مفرقا xx و لقاؤه للیین عادره لقا؛ انجام: و حدیث کل سماحة کذب xx الا حدیث عنه توثره خط: نسخ، بی کا، تا: ۱ ربيع الاول ۱۲۹۲ق، برای پیشکش به کتابخانه نواب حسام السلطنه؛ مجلد؛ کاغذ فستقی؛ کاغذ: فستقی، جلد: رویه میشن سرخ، ۷۶گ، ۱۴ سطر، اندازه: ۲۱/۷×۱۳/۶سم [ف: ۱-۲۲۷]

● دیوان سرور / شعر / فارسی

d.-e sorūr

[الذریعه ۴۴۲/۹]

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۷۸۷۸/۱۸

غزل است و ترجیع بند؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: ذیقعدہ ۱۳۱۶ق؛ در متن و هامش، مجلد؛ کاغذ: فرنگی، جلد: تیماج تریاکی، ۱۵ سطر (۱۵×۸)، اندازه: ۲۶/۵×۱۶سم [ف: ۱۶-۷۲۴]

● دیوان سروری / شعر / فارسی

d.-e sarīrī

تهران؛ چهل ستون؛ شماره نسخه: ۲۳۰

آغاز: باشد طواف کعبه کویت هوس مرا xx کو استطاعتی که شود دست رس مرا؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳ [چند نسخه-ف: ۳۵۵-]

● دیوان سعد بخاری / شعر / فارسی

d.-e sa'd-e boxārī

سعد بخاری، ق ۹ قمری

sa'd-e boxārī (- 15c)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۲۵/۲

آغاز: بغیر ناله ز کس همدمی نمی بینم xx بغیر غم ز کسی محرمی نمی بینم / تا آنجا که: رسد بسعد از این باده عاقبت قسمی xx که پیر میکده جز قاسمی نمی بینم؛ انجام: گهت مینشانند بعرض مراد xx گهت زیر پالان نکبت کشد همه این دیوان ۶۱ غزل است که ۳۶۰ بیت دارد. سعدالدین هروی (۸۴۹م) و چند تن دیگر از شاعران به سعد نامبردارند ولی نسخه دیوان (جای گفتگو) شعر سعد بخاری را دربر دارد و دیوان وی

● دیوان سرور / شعر / فارسی

d.-e sorūš-e esfahānī

سرور، محمد علی بن قنبر علی، ۱۲۳۸ - ۱۲۸۵ قمری
sorūš, mohammad 'alī ebn-e qanbar 'alī (1823 - 1869)

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۸۱۷۳/۱۰۲

آغاز: منت ایزد را که آسان کرد بر عشاق کار xx زین همایون کارگه کاندلر جهان شد آشکار؛ انجام: کرد این فرخنده خدمت اعتضاد السلطنه xx یافت از شاهنش گیتی نشان افتخار شعری از شمس الشعرای عصر ناصری است «در توصیف علم تلگراف». از وی اشعاری نیز در صفحات ۷۵۲ تا ۷۵۴ آمده است؛ خط: شکسته نستعلیق، کا: صحبت الله خان ملقب به دبیر همایون، تا: آغاز قرن ۱۴؛ در متن (راسته) و حاشیه (چلیبا)، رکابه دار؛ کاغذ: نازک کاهی، جلد: تیماج قهوه ای، ۳ص (۷۵۲-۷۵۴)، اندازه: ۲۱×۱۳/۴سم [ف: ۲۷/۱-۳۴۷]

● دیوان السری الرفاء / شعر / عربی

d.-us sarī ar-raffā'

رفاء کندی، سری بن احمد، - ۳۶۶ قمری
refā'-e kendī, sarī ebn-e ahmad (- 977)

چاپ: قاهره، مکتبه القدسی، ۲۸۸ص، ۱۳۵۵ق.

فرستگان نسخه های خطی ایران (فخا)؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲